

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 - 1000 BRUSSEL

Brussel, 19 april 2010

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 40.173/II/PF
RC/RV

Ter zitting van 12 maart 2010 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die tegen Interмосane werd ingediend omdat de maatschappij aan een Franstalige inwoner van Voeren een tweetalig document had gestuurd. Anderdeels was het adres van betrokkene enkel in het Nederlands gesteld.

*
* *

Er kwam geen antwoord op de vraag om inlichtingen die aan Interмосane werd gericht.

*
* *

Het sturen van een bericht is een betrekking met een particulier.

De intercommunale Interмосane is een gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten van verschillende taalgebieden behalve Brussel-Hoofdstad bestrijkt en waarvan de zetel niet is gevestigd in een gemeente van het Duitse taalgebied, zoals bepaald in artikel 36, §1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Artikel 34, §1, van de SWT, waarnaar artikel 36 van de SWT verwijst, stelt dat bovengenoemde gewestelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal gebruikt die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Artikel 12, lid 3, van de SWT, bepaalt dat de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Met toepassing van deze bepalingen had het bericht volledig in het Frans gesteld moeten zijn, aangezien de taalaanhorigheid van de klager Interмосane bekend was.

Met eenparigheid van stemmen min twee tegenstemmen van leden van de Nederlandse afdeling (*), acht de VCT de **klacht ontvankelijk en gegrond**.

*
* *

(*) Met toepassing van artikel 7, lid 2, van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 (BS van 30 augustus 1969) tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, hebben twee leden van de Nederlandse afdeling hun stemming als volgt gemotiveerd.

In het onderhavige dossier dient, per analogiam, duidelijk toepassing te worden gemaakt van Omzendbrief BA 97/22 van 16 december 1997 betreffende het taalgebruik door plaatselijke diensten van het Nederlandse taalgebied, de zogenaamde Omzendbrief-Peeters.

Alwaar de bedoelde Omzendbrief stelt dat een plaatselijke dienst in de taalgrensgemeenten en de randgemeenten van het Nederlandse taalgebied in zijn betrekkingen met particulieren in de regel het Nederlands gebruikt en slechts bij uitzondering het Frans (lees: op uitdrukkelijk te herhalen verzoek), moet dat ook gelden voor de instellingen die weliswaar zelf geen plaatselijke dienst zijn, maar waarop, wat de taalwetgeving betreft, de regels zoals ze gelden voor de plaatselijke diensten, worden toegepast.

Beide leden zijn derhalve van oordeel dat de intercommunale Interмосane, als gewestelijke dienst in haar betrekkingen met particulieren uit de taalgrensgemeenten gelegen in het Nederlandstalige taalgebied steeds het Nederlands dient te gebruiken. Bij wijze van uitzondering kan de intercommunale Interмосane, telkens de particulier daar uitdrukkelijk om verzoekt, gebruik maken van het Frans.

*
* *

Dit advies wordt gestuurd aan de klager.